

Sygn. akt: III U 102/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 kwietnia 2014r. w O.

sprawy z odwołania G. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania G. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 31.12.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.12.2013r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił G. Z. mu prawa do emerytury.

W odwołaniu od tej decyzji G. Z. wniósł o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Fabryce (...) w W. od dnia 11.02.1976r. do dnia 31.03.1992r.

W uzasadnieniu podniósł, że w tym okresie pracował w szczególnych warunkach wykonując prace wskazane w Wykazie A Dział V poz. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych oraz na stanowisku majster, mistrz, brygadzysta wykonywał pracę wskazaną w Wykazie A Dział XIV poz. 24, gdzie wskazano kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie. Wskazał, że G. Z. udowodnił ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 11 lat i 6 miesięcy.

Organ rentowy wskazał, iż do ogólnego stażu pracy nie zaliczono okresu zatrudnienia w Warsztacie Ś. T. K. od 01.01.1970r. do 30.01.1972r., ponieważ dokumenty znajdujące się w ZUS w M., ZUS w C. i ZUS w W. nie potwierdzają zatrudnienia ubezpieczonego w w/w okresie.

Biorąc powyższe pod uwagę organ rentowy stwierdził, że G. Z. nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do emerytury, dlatego zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

G. Z. w dniu 21.11.2013r. włożył w ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do wcześniejszej emerytury.

Po jego rozpoznaniu ZUS w dniu 31.12.2013r. wydał decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że odwołujący na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Rozpatrując wniosek o emeryturę Oddział ZUS uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wynoszący 25 lat 1 miesiąc i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Do ogólnego stażu pracy nie zaliczono okresu zatrudnienia w Warsztacie Ś. T. K. od 01.01.1970r. do 30.01.1972r. wskazując, iż dokumenty znajdujące się w ZUS w M., ZUS w C. i ZUS w W. nie potwierdzają zatrudnienia ubezpieczonego w w/w okresie.

Do pracy w szczególnych warunkach ZUS zaliczył okres w wymiarze 11 lat 6 miesięcy.

Zdaniem Sądu odwołanie G. Z. od decyzji ZUS z 31.12.2013r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn i okres zatrudnienia w szczególnych warunkach co najmniej 15 lat.

Według przepisu § 2 ust. 1 w/w Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Poza sporem jest, że G. Z. w dacie składania wniosku osiągnął wymagany wiek 60 lat oraz na dzień 01.01.1999r. wymagany okres 25-letni staż pracy. Odwołujący nie jest też członkiem OFE.

Rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy odwołujący posiada wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

G. Z. w toku postępowania wnosił o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Fabryce (...) w W. od dnia 11.02.1976r. do dnia 31.03.1992r.

Na okoliczność zatrudnienia w tym zakładzie odwołujący złożył do ZUS świadectwo pracy, w którym wskazano, że był on zatrudniony na stanowisku pomocnika zbrojarza, suwnicowego, kierownika magazynu i majstra (k. 7a.s.).

Odwołujący w celu wykazania spornych okresów złożył do ZUS również świadectwo pracy w szczególnych warunkach, wystawione w dniu 25.03.2013r. przez następcę prawnego jego pracodawcy, tj. (...) w W.(k. 8a.e.). Świadectwo to wskazuje, że w okresie od 01.03.1980r. do 28.02.1982r. i od 01.09.1982r. do 31.03.1992r. odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych oraz kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Wskazano również, iż w okresie od 01.03.1980r. do 28.02.1982r. odwołujący wykonywał prace maszynisty suwnic a w okresie od 01.09.1982r. do 31.13.1992r. prace majstra, tj. prace wskazane w wykazie A dział V poz. 3 pkt 8 i w Dziale XIV poz. 24 pkt 1, stanowiącym załącznik do Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 01.08.1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawiające do wcześniejszego przejścia na emeryturę.

Z akt ZUS wynika, że organ rentowy do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczył w/w okresy wskazane w świadectwie pracy w szczególnych warunkach.

Wobec uwzględnienia w/w okresów możliwe było ewentualne dodatkowe zaliczenie okresów: od 11.02.1976r. do 28.02.1980r. i od 01.03.1982r. do 31.08.1982r.

W ocenie Sądu, mimo treści w/w świadectwa pracy, nie można zaliczyć pracy G. Z., wskazanego w tym świadectwie, do pracy w szczególnych warunkach. Nadto zdaniem Sądu odwołujący także w pozostałych okresach zatrudnienia w (...) Fabryce (...)w W.od 11.02.1976r. do 28.02.1980r. i od 01.03.1982r. do 31.08.1982r. nie pracował w szczególnych warunkach.

Z zeznań odwołującego wynika, iż jego pracodawca produkował elementy betonowe dla budownictwa, podlegał więc pod resort przemysłu budowlanego.

Podkreślić trzeba, że w świetle przepisów wykazu A i B, stanowiących załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r., wyodrębnienie prac ma charakter stanowiskowo-branżowy. Pod pozycjami zamieszczonymi w kolejnych działach wykazów wymieniono konkretne stanowiska przypisane danym branżom, uznając je za prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego. Sposób kwalifikacji prawnej tych prac nie jest dziełem przypadku, gdyż specyfika poszczególnych gałęzi przemysłu determinuje charakter świadczonych w nich prac i warunki, w jakich są one wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia.

Skoro więc pracodawcę odwołującego należy zaliczyć do branży przemysłu budowlanego, to wykonywane przez G. Z. w spornych okresach czynności mogą być zaliczone do pracy w szczególnych warunkach tylko wtedy, gdy będą wykonywane na stanowiskach wskazanych w dziale V, ewentualnie w dziale XII poz. 24, która dotyczy nadzoru.

Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że świadectwo pracy w szczególnych warunkach błędnie czynności wykonywane przez odwołującego w okresie od 01.03.1980r. do 28.02.1982r. i od 01.09.1982r. do 31.03.1992r. określa jako prace w szczególnych warunkach. Wynika to z zeznań samego odwołującego, jego akt osobowych i zeznań świadków W. C. i S. P.. Z tego samego materiału dowodowego wynika też, że odwołujący nie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach także w okresach od 11.02.1976r. do 28.02.1980r. i od 01.03.1982r. do 31.08.1982r. W tej sytuacji do pracy w szczególnych warunkach nie podlega zaliczeniu żaden okres pracy w (...) Fabryce (...)w W..

Należy wskazać, że na okoliczność rodzaju czynności wykonywanych przez G. Z. Sąd w toku postępowania przesłuchał odwołującego i świadków W. C. i S. P. oraz dopuścił dowód z akt osobowych odwołującego.

Z akt tych wynika, że w okresie od 11.02.1976r. do 24.02.1976r. G. Z. w angażu wskazano stanowisko pomocnika zbrojarza, w okresie od 25.02.1976r. do 31.12.1976r. stanowisko pomocnika zbrojarza a z dniem 01.01.1977r. powierzono mu obowiązki brygadzysty brygady za i wyladunkowej w magazynie. Z akt tych wynika nadto, że w angażu obowiązującym od dnia 01.01.1978r. powierzono mu stanowisko betoniarza a z dniem 01.05.1979r. stanowisko pomocnika zbrojarza. W angażu obowiązującym od dnia 01.03.1980r. wskazano stanowisko operatora suwnicy a z dniem 01.03.1982r. stanowisko kierownika magazynu. Z akt osobowych wynika nadto, iż stanowisko kierownika magazynu odwołujący miał powierzone do 30.04.1983r., przy czym z dniem 01.09.1982r. dodatkowo powierzono mu stanowisko majstra. Stanowisko kierownika magazynu i jednocześnie majstra odwołujący zajmował w okresie do 30.04.1983r. Z dniem 01.05.1983r. odwołujący miał już powierzone jedynie stanowisko majstra i zajmował je do końca zatrudnienia, tj. do 31.03.1992r.

W aktach osobowych odwołującego wskazano, iż w okresie od 01.03.1980r. do 28.02.1982r. G. Z. zajmował stanowisko suwnicowego. Taki zapis sugeruje, iż w pełnym wymiarze czasu pracował on jako operator suwnicy i zapewne ta okoliczność spowodowała wskazanie tego okresu w świadectwie z k. 8a.e. jako okresu pracy w szczególnych warunkach. Z zeznań samego odwołującego wynika jednak, iż powyższy zapis w świadectwie pracy w szczególnych warunkach został ujęty błędnie.

Z zeznań G. Z. wynika, że nigdy nie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako operator suwnicy. Odwołujący zeznał bowiem, wprawdzie miał uprawnienia suwnicowego, ale na co dzień nie pracował jako suwnicowy, gdyż obsługiwał suwnice tylko wtedy, gdy był nawał pracy, bo przyjeżdżało dużo samochodów i trzeba było je załadować. Odwołujący zeznał też, że na co dzień suwnice obsługiwali podlegli mu pracownicy magazynowi (k. 30a.s.).

Z zeznań samego odwołującego oraz zeznań świadków wynika też, że G. Z. zajmując stanowisko mistrza nie nadzorował pracowników produkcyjnych, a jego czynności dotyczyły magazynu.

Świadek S. P., który pracował w (...) Fabryce (...) w W. w latach 1981-1990 na stanowisku zbrojarz betoniarz zeznał, iż pracował przy produkcji wyrobów z lastryku, tj. schodów i parapetów. Świadek opisując czynności odwołującego zeznał, iż G. Z. był magazynierem wyrobów gotowych i półfabrykatów i w tym charakterze pracował przez cały okres jego pracy. Świadek zeznał, że oni na produkcji układali wyprodukowane parapety na paletach i palety były wywożone wózkiem widłowym do magazynu. Opisując czynności odwołującego świadek zeznał, iż G. Z. wydzieliał im towar do produkcji, wydawał im cement, wywoził wózkiem widłowym wyprodukowane przez nich wyroby z hali do magazynu, gdy przyjeżdżał transport od nabywców, wydawał rzeczy wyprodukowane przez zakład. Świadek wprawdzie wskazał, iż uważa, że odwołujący nadzorował pracowników produkcyjnych, lecz poproszony o uzasadnienie tej tezy podał, iż wskazał nadzór, bowiem odwołujący liczył rzeczy wyprodukowane przez nich na produkcji.

Świadek W. C., który pracował w zakładzie (...) od 1983r. przez około 2 lat na produkcji jako betoniarz i wyrabiał elementy betonowe, zeznał, że odwołujący był magazynierem wyrobów, miał też magazyn środków czystości i ubrań i wydawał im te rzeczy, nadto ładował wyprodukowane elementy na samochody.

Z powyższych zeznań wynika, iż G. Z. nie był bezpośrednim przełożonym pracowników produkcyjnych, tj. wykonujących czynności produkcji elementów betonowych. Nie wykonywał więc pracy, o której mowa w Wykazie A Dział XIV poz. 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przepisie tym chodzi bowiem o stały nadzór nad pracownikami wykonującymi prace na oddziałach i wydziałach, w których są wykonywane prace wymienione w wykazie. Z w/w Rozporządzenia wynika, iż do pracy w szczególnych warunkach są zaliczane prace zbrojarskie i betoniarzkie a odwołujący nadzorował pracowników wykonujących inne prace. Sam fakt, iż zliczał wyprodukowane elementy nie świadczy o nadzorze, bowiem zarówno odwołujący jak i świadkowie zgodnie zeznawali, iż pracował jako magazynier i przyjmował na stan magazynowy wyprodukowane elementy, musiał więc wiedzieć, ile ich jest (vide zeznania świadków i odwołującego - protokół w formie elektronicznej).

Podkreślić też trzeba, że odwołujący zeznając w charakterze strony przyznawał, iż przez cały okres zatrudnienia wykonywał czynności w magazynach.

W tej sytuacji należy uznać, iż świadectwo pracy w szczególnych warunkach, znajdujące się w aktach emerytalnych odwołującego, zostało wystawione nieprawidłowo także i co do pozostałego wskazanego w nim okresu od 01.09.1982r. do 31.03.1992r. Świadectwo pracy w szczególnych warunkach zostało wystawione przez następcę prawnego pracodawcy odwołującego i nie uwzględnia faktycznie wykonywanych czynności odwołującego, podawanych przez niego samego jak i świadków. Opiera się bowiem jedynie na nazwie stanowiska pracy G. Z., podczas gdy najbardziej istotną kwestią jest to, jakie czynności wykonywał odwołujący, a nie nazwa jego stanowiska wskazana w angażu. Okres od 01.03.1980r. do 28.02.1982r. to okres, gdy odwołujący miał angaż suwnicowego – a przyznawał, iż nie wykonywał w pełnym wymiarze pracy operatora suwnicy, a tylko czasami, w okresie gdy należało przyspieszyć załadunek. Okres od 01.09.1982r. do 31.03.1992r. to okres, gdy odwołujący miał angaż majstra. Jak już jednak wskazano wyżej, nie nadzorował on pracowników produkcji, a pracowników magazynowych, spośród których prace w szczególnych warunkach wykonują jedynie operatorzy suwnic. Z zeznań odwołującego wynika zaś, że w magazynach oprócz operatorów suwnic pracowali także pracownicy wykonujący inne czynności, w tym sprzątanie, co dokładnie zostanie omówione poniżej.

W toku postępowania Sąd dwukrotnie przesłuchał G. Z. w charakterze strony a z jego zeznań wynika, iż w całym okresie zatrudnienia w (...) Fabryce (...) w W. od dnia 11.02.1976r. do dnia 31.03.1992r. nie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący został dwukrotnie przesłuchany na ostatniej rozprawie i w sposób szczegółowy opisał wykonywane przez siebie czynności, a złożone wówczas zeznania dostarczyły istotnych danych w kwestii sposobu wykonywania przez niego pracy.

G. Z. zeznał wówczas, że przez cały okres pracy w F. wykonywał prace w magazynie, był pracownikiem materialnie odpowiedzialnym, przez cały sporny okres nie pracował zaś na produkcji.

Zeznał, że gdy przyszedł do zakładu pracował jako pracownik magazynowy a czynności wykonywał tylko w magazynie wyrobów gotowych, gdzie były gotowe elementy betoniarskie, stal zbrojeniowa potrzebna do produkcji elementów, cement, żwir, węgiel potrzeby do kotłowni, deski, przekładki. Z jego zeznań wynika, że gdy przyszedł do pracy w F. i pracował tylko w magazynie wyrobów gotowych, pracował w brygadzie i był przyuczony do wykonywania czynności, tj. pokazywano mu, na czym polegało zapinanie elementów, sztaplowanie, czyli ustawianie elementów betonowych między koziółkami, wykonywał zaś następnie prace w brygadzie. W skład tej brygady wchodził pracownicy magazynowi, którzy wykonywali załadunki, rozładunki, sprząkali. Do jego obowiązków należało wówczas wywożenie elementów wyprodukowanych z produkcji na magazyn, sztaplowanie, ustawienie wg asortymentów, przekładanie przekładkami drewnianymi, ustawianie asortymentów. Był pracownikiem materialnie odpowiedzialnym za to, co znajduje się w magazynie i miał dodatkowo za to płacone, wydawał z magazynu towar wydając tzw. Wz-ki.

Odwołujący zeznał nadto, iż w magazynie wyrobów gotowych pracował w brygadzie, a następnie był tam brygadzystą pracującym, potem brygadzystą niepracującym - kierownikiem i majstrem. Zeznał też, że zanim został brygadzystą, jego obowiązkiem było ustawianie przywożonych z produkcji elementów na magazynie, ładowanie tych elementów na samochody, które po nie przyjeżdżały, robił też inne czynności, nawet sprzątał. Z hali elementy wywoził wózkiem widłowym, było też tak, że samochód podjeżdżał na halę i tam był wózkiem ładowany.

Odwołujący zeznał, iż następnie został brygadzystą pracującym i wówczas jego zakres obowiązków zwiększył się, bo dodatkowo wydawał towary z magazynu, wystawiając tzw. wz-ki.

Odwołujący przesłuchiwany ponownie zeznał, że gdy był brygadzystą pracującym, miał już pod sobą wszystkie magazyny: wyrobów gotowych, stali, żwiru, cementu, opału, odzieżowy z odzieżą roboczą i środkami czystości oraz z materiałami potrzebnymi do napraw, np. wymiany łożyska, silników, itp. Gdy był brygadzystą niepracującym i

majstrem, miał pod sobą te magazyny i był za nie materialnie odpowiedzialny. Odwołujący pytany o stanowisko kierownika zeznał, iż w jednym czasie był kierownikiem magazynu i majstrem i miał takie same obowiązki, tylko jako kierownik miał dodatkowy obowiązek wydawania odzieży i części zamiennych i dostawał za to dodatkowo 300 zł. Z jego zeznań wynika, iż od momentu, gdy był brygadzystą niepracującym, nadzorował pracowników ze wszystkich magazynów, było to ok. 40 - 50 osób. Dodał, iż od tego momentu w magazynie stali wydawał stal, biorąc ludzi z innych magazynów lub z produkcji, bowiem nie było w tym magazynie oddzielnych pracowników. Podobnie podlegał mu magazyn żwiru i cementu, nie było tam pracowników, on je przyjmował, rozliczał i wydawał pracownikowi produkcji żwir i cement, także w magazynie odzieży nie było oddzielnego pracownika i tylko on tylko obsługiwał ten magazyn. Odwołujący zeznał również, że gdy był kierownikiem, oprócz pracowników magazynu podlegali mu elektrycy, którzy wykonywali naprawy na produkcji i naprawiali maszyny w magazynie, podlegał mu też kierowca ciągnika, do jego obowiązków należało nadto spisywanie ilości rzeczy z produkcji przyjmowanych na magazyn, gdyż musiał wiedzieć, ile przyjmuje na magazyn.

Z jego zeznań wynika, że gdy objął stanowisko majstra, miał takie same obowiązki jak dotychczas, ale dodatkowo wykonywał badania wytrzymałości wyprodukowanych elementów oraz przeprowadzał szkolenia BHP, jako jedyna osoba w zakładzie.

Odwołujący pytany o znajdujące się w jego aktach osobowych angaże zbrojarza, pomocnika betoniarza i betoniarza zeznał, iż nigdy nie pracował na produkcji, miał wprawdzie w angażu te stanowiska, lecz chodziło o stawki, a nikt nie sugerował się czynnościami. G. Z. wskazywał też, że jako brygadzysta pracujący robił to samo, co jego brygada i podlegał wówczas majstrowi. Gdy był brygadzystą pracującym, było trzech majstrów, gdy był brygadzystą niepracującym, był jeden majster, a gdy był majstrem, był sam, nie było innych majstrów.

Z powyższych zeznań odwołującego jednoznacznie wynika, że przez cały okres zatrudnienia w F. wykonywał prace w magazynach, przy czym początkowo był jednym z członków brygady a następnie brygadzystą pracującym ze swoją brygadą, zaś następnie już tylko kierował pracownikami magazynu, jako kierownik (brygadzysta niepracujący) i mistrz. Z jego zeznań wynika, że brygady w magazynie zajmowały się przemieszczaniem wyrobów z hali produkcyjnej do magazynu oraz na terenie magazynu, załadunkiem i wyładunkiem wyrobów gotowych na samochody, wyładunkiem materiałów przywożonych do zakładu do różnych magazynów. Odwołujący przesłuchiwany po raz drugi zeznał, iż załadunek odbywał się suwnicami, wózkami widłowymi, ale też i ręcznie, co dotyczyło elementów drobnowymiarowych np. pustaków. Z jego zeznań wynika, że następnie jako kierownik (brygadzysta niepracujący) i mistrz już tylko nadzorował pracowników, a nadto był odpowiedzialny, w tym materialnie, za wszystkie magazyny w zakładzie: wyrobów gotowych, stali, żwiru, cementu, opału, odzieżowy z odzieżą roboczą i środkami czystości oraz z materiałami potrzebnymi do napraw.

Z w/w materiału dowodowego zdaniem Sądu wynika, iż G. Z. wykonywał różne czynności, lecz wszystkie one dotyczyły magazynów i zatrudnionych tam pracowników.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że w spornym okresie w (...) Fabryce (...)w W. od dnia 11.02.1976r. do dnia 31.03.1992r. G. Z. nie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach, o której mowa w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do pracy w szczególnych warunkach można byłoby jedynie zaliczyć jego czynności jako operatora suwnicy i nadzór nad operatorami suwnicy, lecz jak sam zeznał, czynności operatora suwnicy wykonywał tylko czasami, a oprócz nadzoru nad tymi pracownikami miał w zakresie obowiązków nadzór także nad innymi pracownikami magazynowymi i inne czynności, jak przyjmowanie i wydawanie towarów z magazynów czy wykonywanie badań wytrzymałości wyprodukowanych elementów oraz przeprowadzanie szkolenia BHP. Nadto z jego zeznań wynika, że czynności za i wyładunku, wykonywali pracownicy magazynowi także ręcznie i dotyczyło to rzeczy drobnowymiarowych. Do takich rzeczy, biorąc pod uwagę wskazywane przez odwołującego rodzaje magazynów należy zaś zaliczyć nie tylko pustaki, lecz także części zamienne, odzież, cement w workach czy żwir.

W tej sytuacji odwołujący nie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze całokształt w/w okoliczności i rozważań Sąd uznał, że G. Z. nie wykazał żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, nie spełnia więc warunków wymaganych do przyznania prawa do emerytury. Jego odwołanie od decyzji ZUS z dnia 31.12.2013r. jest więc niezasadnie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc zostało oddalone.